

ЗАКОН УКРАЇНИ
«Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо поліпшення
інвестиційного клімату в Україні»

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

1. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112; 2012 р., № 6, ст. 50; 2013, № 16, ст. 136, № 18, ст. 167, № 33, ст. 435; 2014 р., № 8, ст. 89, № 20-21, ст.710, 728, № 22, ст. 778; 2015 р., № 7-9, ст. 55; 2016, № 5, ст. 47) такі зміни:

1. Друге речення підпункту 14.1.202 пункту 14.1 статті 14 доповнити словами «, а також операції із передачі майна у довірчу власність, як способу забезпечення виконання зобов'язання».

2. У підпункті 20.1.2 пункту 20.1 статті 20 слова «та скріплені печаткою (за наявності)» виключити.

3. У абзаці першому пункту 44.7 статті 44 слова «(засвідчені печаткою платника податків (за наявності печатки) та підписом платника податків - фізичної особи або посадової особи платника податків - юридичної особи)» замінити словами «(засвідчені підписом платника податків - фізичної особи або посадової особи платника податків – юридичної особи)».

4. У абзаці дванадцятому пункту 48.3 статті 48 слова «, засвідчені печаткою платника податку (за наявності)» виключити.

5. У статті 85:

1) у пункті 85.4 слова «належним чином завірені» та «та скріплені печаткою (за наявності)» виключити;

2) у пункті 85.8 слова «та скріплені печаткою (за наявності)» виключити.

6. Підпункти 87.3.1 та 87.3.2 пункту 87.3 статті 87 викласти у такій редакції:

«87.3.1. майно платника податків, надане ним у заставу іншим особам (на час дії такої застави) або передане ним у довірчу власність (на час дії такої довірчої власності), якщо така застава (довірча власність) зареєстрована згідно із законом у відповідних державних реєстрах до моменту виникнення права податкової застави;

87.3.2. майно, яке належить на правах власності іншим особам та перебуває у володінні або користуванні платника податків, у тому числі (але не виключно) майно, передане платнику податків у лізинг (оренду), схов (відповідальне зберігання), ломбардний схов, на комісію (консигнацію); об'єкти довірчої власності, що належать платнику податків як довірчому

власнику, давальницька сировина, надана підприємству для переробки, крім її частини, що надається платнику податків як оплата за такі послуги, а також майно інших осіб, прийняті платником податків у заставу чи заклад, довірче або будь-які інші види агентського управління».

7. У статті 183:

1) пункт 183.3 викласти у такій редакції:

«183.3. У разі добровільної реєстрації особи як платника податку або особи, яка відповідає вимогам, визначеним підпунктом 6 пункту 180.1 статті 180 цього Кодексу, яка не є новоствореним суб'єктом господарювання, реєстраційна заява подається згідно з пунктами 183.5 та 183.7 цієї статті не пізніше ніж за 20 календарних днів до початку податкового періоду, з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на податковий кредит і виписку податкових накладних.

Добровільна реєстрація особи як платника податку, яка є новоствореним суб'єктом господарювання, здійснюється згідно з пунктами 183.5 та 183.7 цієї статті без подання контролюючому органу реєстраційної заяви, шляхом зазначення про бажання добровільної реєстрації як платника податку у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем, поданої державному реєстратору.»;

2) абзац перший пункт 183.5 викласти у такій редакції:

«183.5. Особи, зазначені у пункті 183.3 цієї статті, можуть навести у реєстраційній заяві, поданої контролюючому органу, або у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем, поданої державному реєстратору, бажаний (запланований) день реєстрації як платника податку, з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на виписку податкових накладних.»;

3) в пункті 183.7:

абзаци третій та четвертий виключити.

доповнити абзацом такого змісту:

«Державному реєстратору та контролюючому органу забороняється вимагати подання для реєстрації таких осіб платниками податку будь-які інші документи, крім реєстраційної заяви, зазначеної у пункті 183.1 цієї статті.»;

4) пункт 183.8 викласти у такій редакції:

«183.8. Контролюючий орган відмовляє в реєстрації особи як платника податку (крім випадку, передбаченого абзацом другим цього пункту), якщо за результатами розгляду реєстраційної заяви та/або поданих документів або наданих відомостей встановлено, що особа не відповідає вимогам, визначеним статтею 180, пунктом 181.1 статті 181, пунктом 182.1 статті 182 та пунктом 183.7 статті 183 цього Кодексу, або якщо існують обставини, які є підставою

для анулювання реєстрації згідно із статтею 184 цього Кодексу, а також якщо при поданні реєстраційної заяви чи визначенні бажаного (запланованого) дня реєстрації не дотримано порядок та строки (терміни), встановлені пунктами 183.1, 183.3-183.7 цієї статті (крім випадку, передбаченого абзацом третім цього пункту).

Контролюючий орган не має права відмовити в реєстрації особи як платника податку у разі зазначення нею про бажання бути зареєстрованим у якості платника податку у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем.

У разі, якщо у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем було зазначено про бажання бути зареєстрованим у якості платника податку та одночасно про обрання спрощеної системи оподаткування, умови якої виключають можливість бути платником податку, розгляд контролюючим органом відповідних документів зупиняється в частині, яка стосується реєстрації особи як платника відповідного податку.»;

5) в пункті 183.9:

абзац перший викласти у такій редакції:

«183.9. У разі відсутності підстав для відмови у реєстрації особи як платника податку або надходження відомостей, передача яких забезпечена технічним адміністратором відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», про бажання новоствореної юридичної особи чи фізичної особи-підприємця бути зареєстрованою платником податку контролюючий орган зобов'язаний не пізніше трьох робочих днів після надходження заяви та не пізніше наступного робочого дня після дня надходження відомостей, передача яких забезпечена технічним адміністратором відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», внести до реєстру платників податку запис про реєстрацію такої особи як платника податку:»;

доповнити абзацом такого змісту:

«для новоствореного суб'єкта господарювання – з наступного робочого дня після дня надходження відомостей, передача яких забезпечена технічним адміністратором відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» (або з бажаного (запланованого) дня реєстрації, зазначеного у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем), з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на виписку податкових накладних, у разі добровільної реєстрації особи як платника податку.».

8. Пункт 185.1 статті 185 доповнити абзацом такого змісту:

«Виключенням із переліку операцій платників податку, які є об'єктом оподаткування та передбачені цією статтю, є операції, передбачені статтями 196 та 197 цього Кодексу.».

9. Підпункт 196.1.2 пункту 196.1 статті 196 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«передачі майна у довірчу власність, як способу забезпечення виконання зобов'язання, повернення такого майна із довірчої власності довірчому засновнику, якщо місце такої передачі (повернення) знаходиться на митній території України;».

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом шостим.

10. Абзац перший пункту 197.12 статті 197 доповнити словами «, а також операції із встановлення довірчої власності, як способу забезпечення виконання зобов'язання».

11. У статті 298:

1) у підпункті 298.1.1 пункті 298.1:

в абзаці першому слова «Для обрання або переходу» замінити словами «Для переходу»;

підпункт 4 виключити ;

доповнити абзацами такого змісту:

«Обрання спрощеної системи оподаткування здійснюється шляхом зазначення про це у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем, поданої державному реєстратору з урахуванням вимог пункту 291.5 статті 291 цього Кодексу.

У разі, якщо у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем було зазначено про бажання бути зареєстрованим у якості платника податку та одночасно про обрання спрощеної системи оподаткування, умови якої виключають можливість бути платником податку, розгляд контролюючим органом відповідних документів зупиняється в частині, яка стосується реєстрації особи як платника відповідного податку.»;

2) підпункт 298.1.2 виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення відповідними центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради України

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо поліпшення інвестиційного клімату в Україні»

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Необхідність прийняття проекту Закону обґрунтовується:

(1) *Необхідністю спрощення процедури реєстрації осіб платниками податку на додану вартість та/або обрання ними спрощеної системи оподаткування.*

Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» передбачає можливість подання заяви про реєстрацію платником ПДВ або заяви про обрання спрощеної системи оподаткування під час державної реєстрації створення юридичної особи або реєстрації фізичної особи підприємцем.

Разом з тим, описаний вище механізм не працює належним чином, оскільки строки реєстрації платниками ПДВ є безпідставно тривалими; форма заяви на реєстрацію платником ПДВ є складною для розуміння та не розрахована на реєстрацію новостворених підприємств чи фізичних осіб, щойно зареєстрованих підприємцями; як правило, платник податків вимушений все одно відвідати органи фіскальної служби для належної реєстрації у якості платника ПДВ; підприємці скаржаться на безпідставні відмови органів фіскальної служби у реєстрації платниками ПДВ, не зважаючи на відсутність належних правових підстав для цього.

При цьому процедура реєстрації платником ПДВ новоствореного підприємства або фізичної особи, щойно зареєстрованої у якості підприємця, може бути надзвичайно простою та прозорою, оскільки єдиною підставою для відмови у такій реєстрації може бути лише одночасне бажання заявника бути зареєстрованим платником ПДВ та обрання ним спрощеної системи оподаткування, умови якої виключають можливість бути платником ПДВ. Перевірка наявності або ж відсутності такої підстави не потребує спеціальних знань та може бути здійснена як державним реєстратором, так і програмним забезпеченням, яке може не допускати одночасне обрання двох непослдуваних систем оподаткування.

(2) *Необхідністю вдосконалення процедури використання печаток суб'єктами господарювання*

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку відкриття бізнесу» від 15.04.2014р. було впроваджено перехід від обов'язкового до добровільного використання печаток юридичними особами. Зазначений перехід було оформлено статтею 58-1 Господарського кодексу України, відповідно до частини першої якої «суб'єкт господарювання може мати печатки» та статтею 207 Цивільного кодексу

України, згідно з частиною другою якої «обов'язковість скріплення правочину печаткою може бути визначена за письмовою домовленістю сторін».

Водночас поза межами правового регулювання залишилися наступні питання:

(1) Яким є юридичне значення відбитку печатки та наслідки неспроставлення відбитку печатки;

(2) Яким чином суб'єкти господарювання можуть або ж повинні дізнаватися про те, чи обов'язковим є використання печатки їх контрагентом;

(3) Яким є режим використання печатки поза межами цивільно-правових відносин.

Крім того, існує ціла низка законів, які, не зважаючи на загальне правило про добровільність використання печаток, роблять відбиток печатки обов'язковим реквізитом документів. Ряд законодавчих актів визнають відбиток печатки обов'язковим реквізитом документу в залежності від того, чи є у суб'єкта господарювання печатка, а не від того, чи прийняв такий суб'єкт господарювання рішення використовувати таку печатку. Одним з таких законів є Податковий кодекс України.

Вказана ситуація призвела до того, що, не зважаючи на прийняття Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку відкриття бізнесу» від 15.04.2014р., печатки продовжують бути фактично обов'язковим реквізитом кожної юридичної особи. При цьому ризику та невизначеність, пов'язана з режимом використання печаток, лише зросла.

Ще однією проблемою, на вирішення якої спрямований законопроект, є те, що численні положення законодавства про необхідність наявності печаток на документах призвели до того, що у господарській та правозастосовчій діяльності відбиток печатки часто помилково сприймається як доказ наявності повноважень у особи, яка підписала документ, незалежно від реальних повноважень таких осіб. Зазначена практика хоча і була помилковою завжди, однак стала особливо небажаною після скасування дозвільного порядку виготовлення печаток наказом Міністерства внутрішніх справ України від 11.01.2011р. №5 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу МВС від 11.01.99 №17». З цієї дати будь-яка особа отримала право виготовляти печатки будь-якого змісту та у будь-якій кількості на власний розсуд, а тому вимога наявності відбитку печатки на документі є звичайною бюрократичною перепоною, а не підтвердженням офіційності/автентичності/достовірності документу чи повноважень особи, яка підписала такий документ.

(3) *Необхідністю врегулювання порядку оподаткування операцій з передачею майна у довірчу власність як способу забезпечення виконання зобов'язань.*

Інститут передачі майна у довірчу власність у якості забезпечення виконання зобов'язання у даний час на законодавчому рівні не врегульовано.

Разом з тим, проектом Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо поліпшення інвестиційного клімату в Україні», пропонується запровадити такий інститут шляхом внесення змін у Цивільний кодекс України та ряд інших законів. Однак, ефективне впровадження такого інституту без встановлення відповідних правил оподаткування є неможливим.

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою проекту Закону є запровадження спрощеної та прозорої системи реєстрації осіб платниками податку на додану вартість та обрання ними спрощеної системи оподаткування; вдосконалення державного регулювання використання печаток у господарській діяльності; встановлення правил оподаткування операцій з передачі майна у довірчу власність у якості способу забезпечення виконання зобов'язання.

Задля досягнення вказаної мети проектом Закону впроваджуються наступні положення:

- запроваджується можливість обрання спрощеної системи оподаткування або реєстрації платником ПДВ шляхом проставлення відмітки у заяві на державну реєстрацію створення юридичної особи або державну реєстрацію фізичної особи підприємцем;
- механізм перевірки можливості реєстрації платником ПДВ або обрання спрощеної системи оподаткування переноситься на етап державної реєстрації створення юридичної особи або державної реєстрації фізичної особи підприємцем;
- орган фіскальної служби втрачає право відмовити новоствореному суб'єкту у добровільній реєстрації платником ПДВ;
- істотно зменшуються строки на проведення добровільної реєстрації платником ПДВ;
- встановлюються правила оподаткування операцій з передачі майна у довірчу власність у якості способу забезпечення виконання зобов'язання;
- виключаються із Податкового кодексу України вимоги про обов'язкове використання печаток (незалежно від їх наявності у суб'єктів господарювання).

3. Правові аспекти

У сфері, регулювання якої вдосконалюється проектом Закону, діє Податковий кодекс України та Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань».

Реалізація проекту Закону не потребує внесення змін до інших законодавчих актів, окрім зазначених у ньому.

Реалізація законопроекту також не передбачає визнання будь-яких нормативно-правових актів такими, що втратили чинність, та/або розроблення

нових нормативно-правових актів (окрім нормативно-правових актів про внесення змін до вже існуючих підзаконних нормативно-правових актів).

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту Закону не потребує додаткових матеріальних та інших витрат державного та/або місцевих бюджетів.

У зв'язку із цим розрахунок необхідних додаткових матеріальних і фінансових витрат, їх обсяг та джерела покриття до цієї пояснювальної записки не додається.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект Закону потребує погодження із Міністерством юстиції України, Міністерством фінансів України та Державною регуляторною службою України.

6. Регіональний аспект

Проект Закону не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць та його положення не впливають на регіональний розвиток.

6¹. Запобігання дискримінації

Проект Закону спрямований на вдосконалення та підвищення прозорості процедури реєстрації платниками ПДВ та обрання спрощеної системи оподаткування, встановлення правил оподаткування операцій з передачі майна у довірчу власність як способу забезпечення виконання зобов'язання, а також на вдосконалення режиму використання печаток у господарській діяльності. У проекті Закону відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

Даний проект Закону не передбачає запровадження нових правил та/або процедур. Тому ризики вчинення корупційних правопорушень за наслідками прийняття проекту Закону відсутні.

Водночас, проект Закону скасовує можливість відмови органами фіскальної служби у реєстрації новостворених суб'єктів платниками ПДВ, скасовує можливість відмови у прийнятті документів без відбитку печатки, врегульовує оподаткування операцій, не врегульованих у даний час, зменшуючи таким чином ризики корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Проект Закону пройшов консультації із громадськістю, основними представниками якої були суб'єкти підприємництва та бізнес-асоціації. За результатами громадського обговорення проект Закону отримав підтримку.

9. Позиція соціальних партнерів

Положення проекту Закону не стосуються соціально-трудової сфери та прав осіб з обмеженими можливостями. Виходячи з цього, проект Закону не проходив узгодження із уповноваженими представниками всеукраїнських профспілок, їх об'єднаннями та всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців, всеукраїнськими громадськими організаціями інвалідів, їх спілками. Тому, позиція зазначених соціальних партнерів щодо даного проекту Закону не надається.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проектом Закону вдосконалюється процедура реєстрації платниками ПДВ та обрання спрощеної системи оподаткування, що зменшить витрати суб'єктів господарювання та обмежить випадки порушення їх прав і законних інтересів.

Крім того, проект Закону встановлює правила оподаткування операцій з передачі майна у довірчу власність як способу забезпечення виконання зобов'язання.

Також проектом Закону деталізується порядок використання печаток у господарській діяльності. Проект Закону підтримує стабільність цивільного обороту та зменшує кількість спорів, що можуть виникнути у зв'язку з невизначеністю правового статусу відбитку печатки. Більше того, проект Закону спрощує господарську діяльність, виключаючи необхідність проставляння відбитку печатки на документах, які будуть подаватися до органів державної влади.

В цілому, проект Закону відповідає всім принципам державної регуляторної політики, а саме: доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, передбачуваності, прозорості та врахування громадської думки.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Реалізація проекту Закону не вплине на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Внаслідок прийняття проекту Закону буде досягнуто ряд важливих цілей:

- 1) буде запроваджено спрощену та прозору систему реєстрації осіб платниками податку на додану вартість та обрання ними спрощеної системи оподаткування;
- 2) суб'єкти господарювання отримають реальну можливість здійснювати господарську діяльність без використання печаток;
- 3) буде зменшено правову невизначеність у сфері використання печаток, що, у свою чергу, призведе до зменшення кількості господарських спорів з цього питання;
- 4) будуть створені умови для використання довірчої власності як способу забезпечення виконання зобов'язань.

**Перший віце-прем'єр-міністр
України – Міністр економічного
розвитку і торгівлі України**

Степан КУБІВ

_____ 2017 р.

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проекту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо поліпшення
інвестиційного клімату в Україні»

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
Податковий кодекс України	
Стаття 14. Визначення понять	Стаття 14. Визначення понять
14.1. У цьому Кодексі поняття вживаються в такому значенні:	14.1. У цьому Кодексі поняття вживаються в такому значенні:
<...>	<...>
14.1.202. продаж (реалізація) товарів - будь-які операції, що здійснюються згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами, які передбачають передачу прав власності на такі товари за плату або компенсацію незалежно від строків її надання, а також операції з безоплатного надання товарів. Не вважаються продажем товарів операції з надання товарів у межах договорів комісії (консигнації), поруки, схову (відповідального зберігання), доручення, довірчого управління, оперативного лізингу (оренди), інших цивільно-правових договорів, які не передбачають передачі прав власності на такі товари:	14.1.202. продаж (реалізація) товарів - будь-які операції, що здійснюються згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами, які передбачають передачу прав власності на такі товари за плату або компенсацію незалежно від строків її надання, а також операції з безоплатного надання товарів. Не вважаються продажем товарів операції з надання товарів у межах договорів комісії (консигнації), поруки, схову (відповідального зберігання), доручення, довірчого управління, оперативного лізингу (оренди), інших цивільно-правових договорів, які не передбачають передачі прав власності на такі товари, а також операції із передачі майна у довірчу власність, як способу забезпечення виконання зобов'язання;
<...>	<...>
Стаття 20. Права контролюючих органів	Стаття 20. Права контролюючих органів
20.1. Контролюючі органи мають право:	20.1. Контролюючі органи мають право:
<...>	<...>
20.1.2. для здійснення функцій, визначених законом, отримувати безоплатно від платників податків, у тому числі благодійних та інших неприбуткових організацій, усіх форм власності у порядку, визначеному законодавством, довідки, копії документів, засвідчені підписом платника або його посадовою особою та скріплені печаткою (за наявності) , про фінансово-господарську діяльність, отримані доходи, видатки платників податків та іншу інформацію, пов'язану з обчисленням та сплатою податків, зборів, платежів, про	20.1.2. для здійснення функцій, визначених законом, отримувати безоплатно від платників податків, у тому числі благодійних та інших неприбуткових організацій, усіх форм власності у порядку, визначеному законодавством, довідки, копії документів, засвідчені підписом платника або його посадовою особою, про фінансово-господарську діяльність, отримані доходи, видатки платників податків та іншу інформацію, пов'язану з обчисленням та сплатою податків, зборів, платежів, про дотримання вимог законодавства,

дотримання вимог законодавства, здійснення контролю за яким покладено на контролюючі органи, а також фінансову і статистичну звітність у порядку та на підставах, визначених законом;	здійснення контролю за яким покладено на контролюючі органи, а також фінансову і статистичну звітність у порядку та на підставах, визначених законом;
<...>	<...>
Стаття 44. Вимоги до підтвердження даних, визначених у податковій звітності	Стаття 44. Вимоги до підтвердження даних, визначених у податковій звітності
<...>	<...>
44.7. У разі якщо посадова особа контролюючого органу, яка здійснює перевірку, відмовляється з будь-яких причин від врахування документів, наданих платником податків під час проведення перевірки, платник податків має право до закінчення перевірки надіслати листом з повідомленням про вручення та з описом вкладеного або надати безпосередньо до контролюючого органу, який призначив проведення перевірки, копії таких документів (засвідчені печаткою платника податків (за наявності печатки) та підписом платника податків - фізичної особи або посадової особи платника податків - юридичної особи).	44.7. У разі якщо посадова особа контролюючого органу, яка здійснює перевірку, відмовляється з будь-яких причин від врахування документів, наданих платником податків під час проведення перевірки, платник податків має право до закінчення перевірки надіслати листом з повідомленням про вручення та з описом вкладеного або надати безпосередньо до контролюючого органу, який призначив проведення перевірки, копії таких документів (засвідчені підписом платника податків - фізичної особи або посадової особи платника податків - юридичної особи).
<...>	<...>
Стаття 48. Складення податкової декларації	Стаття 48. Складення податкової декларації
<...>	<...>
48.3. Податкова декларація повинна містити такі обов'язкові реквізити:	48.3. Податкова декларація повинна містити такі обов'язкові реквізити:
<...>	<...>
підписи платника податку - фізичної особи та/або посадових осіб платника податку, визначених цим Кодексом, засвідчені печаткою платника податку (за наявності) .	підписи платника податку - фізичної особи та/або посадових осіб платника податку, визначених цим Кодексом.
<...>	<...>
Стаття 85. Надання платниками податків документів	Стаття 85. Надання платниками податків документів
<...>	<...>
85.4. При проведенні перевірок посадові особи контролюючого органу мають право отримувати у платників податків належним чином завірені копії первинних фінансово-господарських, бухгалтерських та інших документів, що свідчать про	85.4. При проведенні перевірок посадові особи контролюючого органу мають право отримувати у платників податків копії первинних фінансово-господарських, бухгалтерських та інших документів, що свідчать про приховування (заниження) об'єктів

приховування (заниження) об'єктів оподаткування, несплату податків, зборів, платежів, порушення вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи. Такі копії повинні бути засвідчені підписом платника податків або його посадової особи та скріплені печаткою (за наявності).	оподаткування, несплату податків, зборів, платежів, порушення вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи. Такі копії повинні бути засвідчені підписом платника податків або його посадової особи.
<...>	<...>
85.8. Посадова (службова) особа контролюючого органу, яка проводить перевірку, у випадках, передбачених цим Кодексом, має право отримувати від платника податків або його законних представників копії документів, що належать до предмета перевірки. Такі копії повинні бути засвідчені підписом платника податків або його посадової особи та скріплені печаткою (за наявності).	85.8. Посадова (службова) особа контролюючого органу, яка проводить перевірку, у випадках, передбачених цим Кодексом, має право отримувати від платника податків або його законних представників копії документів, що належать до предмета перевірки. Такі копії повинні бути засвідчені підписом платника податків або його посадової особи.
<...>	<...>
Стаття 87. Джерела сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків	Стаття 87. Джерела сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків
<...>	<...>
87.3. Не можуть бути використані як джерела погашення податкового боргу платника податків:	87.3. Не можуть бути використані як джерела погашення податкового боргу платника податків:
87.3.1. майно платника податків, надане ним у заставу іншим особам (на час дії такої застави), якщо така застава зареєстрована згідно із законом у відповідних державних реєстрах до моменту виникнення права податкової застави;	87.3.1. майно платника податків, надане ним у заставу іншим особам (на час дії такої застави) або передане ним у довірчу власність (на час дії такої довірчої власності) , якщо така застава (довірча власність) зареєстрована згідно із законом у відповідних державних реєстрах до моменту виникнення права податкової застави;
87.3.2. майно, яке належить на правах власності іншим особам та перебуває у володінні або користуванні платника податків, у тому числі (але не виключно) майно, передане платнику податків у лізинг (оренду), схов (відповідальне зберігання), ломбардний схов, на комісію (консигнацію); давальницька сировина, надана підприємству для переробки, крім її частини, що надається платнику податків як оплата за такі послуги, а також майно інших осіб, прийняті платником податків у заставу чи заклад, довірче та будь-які інші види агентського управління;	87.3.2. майно, яке належить на правах власності іншим особам та перебуває у володінні або користуванні платника податків, у тому числі (але не виключно) майно, передане платнику податків у лізинг (оренду), схов (відповідальне зберігання), ломбардний схов, на комісію (консигнацію); об'єкти довірчої власності, що належать платнику податків як довірчому власнику , давальницька сировина, надана підприємству для переробки, крім її частини, що надається платнику податків як оплата за такі послуги, а також майно інших осіб, прийняті платником податків у

	заставу чи заклад, довірче або будь-які інші види агентського управління;
<...>	<...>
Стаття 183. Порядок реєстрації платників податку	Стаття 183. Порядок реєстрації платників податку
183.1. Будь-яка особа, що підлягає обов'язковій реєстрації як платник податку, подає до контролюючого органу за своїм місцезнаходженням (місцем проживання) реєстраційну заяву.	183.1. Будь-яка особа, що підлягає обов'язковій реєстрації як платник податку, подає до контролюючого органу за своїм місцезнаходженням (місцем проживання) реєстраційну заяву.
183.2. У разі обов'язкової реєстрації особи як платника податку реєстраційна заява подається до контролюючого органу не пізніше 10 числа календарного місяця, що настає за місяцем, в якому вперше досягнуто обсягу оподатковуваних операцій, визначеного у статті 181 цього Кодексу.	183.2. У разі обов'язкової реєстрації особи як платника податку реєстраційна заява подається до контролюючого органу не пізніше 10 числа календарного місяця, що настає за місяцем, в якому вперше досягнуто обсягу оподатковуваних операцій, визначеного у статті 181 цього Кодексу.
183.3. У разі добровільної реєстрації особи як платника податку або особи, яка відповідає вимогам, визначеним підпунктом б пункту 180.1 статті 180 цього Кодексу, реєстраційна заява подається згідно з пунктом 183.7 цієї статті не пізніше ніж за 20 календарних днів до початку податкового періоду, з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на податковий кредит і виписку податкових накладних.	183.3. У разі добровільної реєстрації особи як платника податку або особи, яка відповідає вимогам, визначеним підпунктом б пункту 180.1 статті 180 цього Кодексу, яка не є новоствореним суб'єктом господарювання , реєстраційна заява подається згідно з пунктами 183.5 та 183.7 цієї статті не пізніше ніж за 20 календарних днів до початку податкового періоду, з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на податковий кредит і виписку податкових накладних.
Відсутнє.	Добровільна реєстрація особи як платника податку, яка є новоствореним суб'єктом господарювання, здійснюється згідно з пунктами 183.5 та 183.7 цієї статті без подання контролюючому органу реєстраційної заяви, шляхом зазначення про бажання добровільної реєстрації як платника податку у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем, поданої державному реєстратору.
183.4. У разі переходу осіб із спрощеної системи оподаткування, що не передбачає сплати податку, на сплату інших податків і зборів, встановлених цим Кодексом, у випадках, визначених главою 1 розділу XIV цього Кодексу, за умови, що такі особи відповідають вимогам, визначеним пунктом 181.1 статті 181 цього Кодексу, реєстраційна заява подається не пізніше 10 числа першого	183.4. У разі переходу осіб із спрощеної системи оподаткування, що не передбачає сплати податку, на сплату інших податків і зборів, встановлених цим Кодексом, у випадках, визначених главою 1 розділу XIV цього Кодексу, за умови, що такі особи відповідають вимогам, визначеним пунктом 181.1 статті 181 цього Кодексу, реєстраційна заява подається не пізніше 10 числа першого

<p>календарного місяця, в якому здійснено перехід на сплату інших податків і зборів, встановлених цим Кодексом. Якщо такі особи відповідають вимогам, визначеним пунктом 182.1 статті 182 цього Кодексу, реєстраційна заява подається у строк, визначений пунктом 183.3 цієї статті.</p>	<p>календарного місяця, в якому здійснено перехід на сплату інших податків і зборів, встановлених цим Кодексом. Якщо такі особи відповідають вимогам, визначеним пунктом 182.1 статті 182 цього Кодексу, реєстраційна заява подається у строк, визначений пунктом 183.3 цієї статті.</p>
<p>У разі зміни ставки єдиного податку відповідно до підпункту "б" підпункту 4 пункту 293.8 статті 293 цього Кодексу реєстраційна заява подається не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися ставка єдиного податку, що передбачає сплату податку на додану вартість.</p>	<p>У разі зміни ставки єдиного податку відповідно до підпункту "б" підпункту 4 пункту 293.8 статті 293 цього Кодексу реєстраційна заява подається не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися ставка єдиного податку, що передбачає сплату податку на додану вартість.</p>
<p>183.5. Особи, зазначені у пункті 183.3 цієї статті, можуть навести у заяві бажаний (запланований) день реєстрації як платника податку, що відповідає даті початку податкового періоду (календарний місяць), з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на виписку податкових накладних.</p>	<p>183.5. Особи, зазначені у пункті 183.3 цієї статті, можуть навести у реєстраційній заяві, поданій контролюючому органу, або у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем, поданій державному реєстратору, бажаний (запланований) день реєстрації як платника податку, з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на виписку податкових накладних.</p>
<p>Реєстрація осіб, зазначених в абзаці другому пункту 183.4 цієї статті, діє з першого числа календарного кварталу, в якому буде застосовуватися ставка єдиного податку, що передбачає сплату податку на додану вартість.</p>	<p>Реєстрація осіб, зазначених в абзаці другому пункту 183.4 цієї статті, діє з першого числа календарного кварталу, в якому буде застосовуватися ставка єдиного податку, що передбачає сплату податку на додану вартість.</p>
<p>183.6. У разі якщо останній день строку подання заяви припадає на вихідний, святковий або неробочий день, останнім днем строку вважається наступний за вихідним, святковим або неробочим робочий день.</p>	<p>183.6. У разі якщо останній день строку подання заяви припадає на вихідний, святковий або неробочий день, останнім днем строку вважається наступний за вихідним, святковим або неробочим робочий день.</p>
<p>183.7. Заява про реєстрацію особи як платника податку подається особисто такою фізичною особою або безпосередньо керівником або представником юридичної особи - платника (в обох випадках з документальним підтвердженням особи та повноважень) до контролюючого органу за місцезнаходженням (місцем проживання) особи.</p>	<p>183.7. Заява про реєстрацію особи як платника податку подається особисто такою фізичною особою або безпосередньо керівником або представником юридичної особи - платника (в обох випадках з документальним підтвердженням особи та повноважень) до контролюючого органу за місцезнаходженням (місцем проживання) особи.</p>
<p>Платники податку, які уклали з відповідним контролюючим органом договір про визнання електронних документів, можуть подати реєстраційну заяву засобами електронного зв'язку в</p>	<p>Платники податку, які уклали з відповідним контролюючим органом договір про визнання електронних документів, можуть подати реєстраційну заяву засобами електронного зв'язку в</p>

електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством.	електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством.
Реєстраційна заява про добровільну реєстрацію як платника податку може бути подана державному реєстратору як додаток до реєстраційної картки, що подається для проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи - підприємця.	Виключено.
Електронна копія реєстраційної заяви, виготовлена шляхом сканування, передається державним реєстратором до контролюючих органів одночасно з відомостями з реєстраційної картки на проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи - підприємця згідно із Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців".	Виключено.
У реєстраційній заяві зазначаються підстави для реєстрації особи як платника податку.	Виключено.
Відсутнє.	Державному реєстратору та контролюючому органу забороняється вимагати подання для реєстрації таких осіб платниками податку будь-які інші документи, крім реєстраційної заяви, зазначеної у пункті 183.1 цієї статті.
183.8. Контролюючий орган відмовляє в реєстрації особи як платника податку, якщо за результатами розгляду реєстраційної заяви та/або поданих документів встановлено, що особа або не відповідає вимогам, визначеним статтею 180, пунктом 181.1 статті 181, пунктом 182.1 статті 182 та пунктом 183.7 статті 183 цього Кодексу, або якщо існують обставини, які є підставою для анулювання реєстрації згідно із статтею 184 цього Кодексу, а також якщо при поданні реєстраційної заяви чи визначенні бажаного (запланованого) дня реєстрації не дотримано порядок та строки (терміни), встановлені пунктами 183.1, 183.3 - 183.7 цієї статті.	183.8. Контролюючий орган відмовляє в реєстрації особи як платника податку (крім випадку, передбаченого абзацом другим цього пункту), якщо за результатами розгляду реєстраційної заяви та/або поданих документів або наданих відомостей встановлено, що особа не відповідає вимогам, визначеним статтею 180, пунктом 181.1 статті 181, пунктом 182.1 статті 182 та пунктом 183.7 статті 183 цього Кодексу, або якщо існують обставини, які є підставою для анулювання реєстрації згідно із статтею 184 цього Кодексу, а також якщо при поданні реєстраційної заяви чи визначенні бажаного (запланованого) дня реєстрації не дотримано порядок та строки (терміни), встановлені пунктами 183.1, 183.3-183.7 цієї статті (крім випадку, передбаченого абзацом третім цього пункту).

Відсутнє.	Контролюючий орган не має права відмовити в реєстрації особи як платника податку у разі зазначення нею про бажання бути зареєстрованим у якості платника податку у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем.
Відсутнє.	У разі, якщо у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем було зазначено про бажання бути зареєстрованим у якості платника податку та одночасно про обрання спрощеної системи оподаткування, умови якої виключають можливість бути платником податку, розгляд контролюючим органом відповідних документів зупиняється в частині, яка стосується реєстрації особи як платника відповідного податку.
183.9. У разі відсутності підстав для відмови у реєстрації особи як платника податку контролюючий орган зобов'язаний протягом трьох робочих днів після надходження реєстраційної заяви до контролюючого органу внести до реєстру платників податку запис про реєстрацію такої особи як платника податку:	183.9. У разі відсутності підстав для відмови у реєстрації особи як платника податку або надходження відомостей, передача яких забезпечена технічним адміністратором відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», про бажання новоствореної юридичної особи чи фізичної особи-підприємця бути зареєстрованою платником податку контролюючий орган зобов'язаний не пізніше трьох робочих днів після надходження заяви та не пізніше наступного робочого дня після дня надходження відомостей, передача яких забезпечена технічним адміністратором відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», внести до реєстру платників податку запис про реєстрацію такої особи як платника податку:
з бажаного (запланованого) дня реєстрації, зазначеного у реєстраційній заяві, що відповідає даті початку податкового періоду (календарного місяця), з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на виписку податкових накладних, у разі добровільної реєстрації особи як платника податку;	з бажаного (запланованого) дня реєстрації, зазначеного у реєстраційній заяві, з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на виписку податкових накладних, у разі добровільної реєстрації особи як платника податку;
з першого числа місяця, наступного за днем спливу 20 календарних	з першого числа місяця, наступного за днем спливу 20 календарних

<p>днів після подання реєстраційної заяви до контролюючого органу, у разі добровільної реєстрації особи як платника податку на додану вартість, якщо бажаний (запланований) день реєстрації у заяві не зазначено;</p>	<p>днів після подання реєстраційної заяви, до контролюючого органу, у разі добровільної реєстрації особи як платника податку на додану вартість, якщо бажаний (запланований) день реєстрації у заяві не зазначено;</p>
<p>з бажаного (запланованого) дня, що відповідає першому числу календарного кварталу, в якому буде застосовуватися ставка єдиного податку, що передбачає сплату податку на додану вартість, у разі переходу осіб на спрощену систему оподаткування або зміни ставки єдиного податку;</p>	<p>з бажаного (запланованого) дня, що відповідає першому числу календарного кварталу, в якому буде застосовуватися ставка єдиного податку, що передбачає сплату податку на додану вартість, у разі переходу осіб на спрощену систему оподаткування або зміни ставки єдиного податку;</p>
<p>з першого числа календарного місяця, в якому здійснено перехід на сплату інших податків і зборів, у разі реєстрації осіб, визначених в абзаці першому пункту 183.4, що відповідають вимогам, визначеним пунктом 181.1 статті 181 цього Кодексу, якщо перше число календарного місяця, з якого здійснюється перехід на сплату інших податків і зборів, на день подання реєстраційної заяви не настало;</p>	<p>з першого числа календарного місяця, в якому здійснено перехід на сплату інших податків і зборів, у разі реєстрації осіб, визначених в абзаці першому пункту 183.4, що відповідають вимогам, визначеним пунктом 181.1 статті 181 цього Кодексу, якщо перше число календарного місяця, з якого здійснюється перехід на сплату інших податків і зборів, на день подання реєстраційної заяви не настало;</p>
<p>з дня внесення запису до реєстру платників податку у разі обов'язкової реєстрації особи як платника податку або у разі реєстрації осіб, визначених в абзаці першому пункту 183.4, що відповідають вимогам, визначеним пунктом 181.1 статті 181 цього Кодексу, якщо перше число календарного місяця, в якому здійснено перехід на сплату інших податків і зборів, на день подання реєстраційної заяви настало.</p>	<p>з дня внесення запису до реєстру платників податку у разі обов'язкової реєстрації особи як платника податку або у разі реєстрації осіб, визначених в абзаці першому пункту 183.4, що відповідають вимогам, визначеним пунктом 181.1 статті 181 цього Кодексу, якщо перше число календарного місяця, в якому здійснено перехід на сплату інших податків і зборів, на день подання реєстраційної заяви настало;</p>
<p>Відсутнє.</p>	<p>для новоствореного суб'єкта господарювання – з наступного робочого дня після дня надходження відомостей, передача яких забезпечена технічним адміністратором відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань», (або з бажаного (запланованого) дня реєстрації, зазначеного у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем), з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на виписку податкових накладних, у разі добровільної реєстрації особи як платника податку.</p>

<...>	<...>
РОЗДІЛ V. ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ	РОЗДІЛ V. ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ
<...>	<...>
Стаття 185. Визначення об'єкта оподаткування	Стаття 185. Визначення об'єкта оподаткування
185.1. Об'єктом оподаткування є операції платників податку з:	185.1. Об'єктом оподаткування є операції платників податку з:
а) постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу, у тому числі операції з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу в користування лізингоотримувачу/орендарю;	а) постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу, у тому числі операції з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу в користування лізингоотримувачу/орендарю;
б) постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу;	б) постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу;
в) ввезення товарів на митну територію України;	в) ввезення товарів на митну територію України;
г) вивезення товарів за межі митної території України;	г) вивезення товарів за межі митної території України;
г) виключено;	г) виключено;
д) виключено;	д) виключено;
е) постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і багажу та вантажів залізничним, автомобільним, морським і річковим та авіаційним транспортом.	е) постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і багажу та вантажів залізничним, автомобільним, морським і річковим та авіаційним транспортом.
З метою оподаткування цим податком до операцій з ввезення товарів на митну територію України та вивезення товарів за межі митної території України прирівнюється поміщення товарів у будь-який митний режим, визначений Митним кодексом України.	З метою оподаткування цим податком до операцій з ввезення товарів на митну територію України та вивезення товарів за межі митної території України прирівнюється поміщення товарів у будь-який митний режим, визначений Митним кодексом України.
Відсутнє.	Виключенням із переліку операцій платників податку, які є об'єктом оподаткування та передбачені цією статтю, є операції, передбачені статтями 196 та 197 цього Кодексу.
<...>	<...>
Стаття 196. Операції, що не є об'єктом оподаткування	Стаття 196. Операції, що не є об'єктом оподаткування
196.1. Не є об'єктом оподаткування операції з:	196.1. Не є об'єктом оподаткування операції з:
<...>	<...>
196.1.2. передачі майна у схов (відповідальне зберігання), у концесію, а також у лізинг (оренду), крім передачі у фінансовий лізинг;	196.1.2. передачі майна у схов (відповідальне зберігання), у концесію, а також у лізинг (оренду), крім передачі у фінансовий лізинг;

повернення майна із схову (відповідального зберігання) його власнику, а також майна, попередньо переданого в концесію або лізинг (оренду) концесієдавцю або лізингодавцю (орендодавцю), крім переданого у фінансовий лізинг;	повернення майна із схову (відповідального зберігання) його власнику, а також майна, попередньо переданого в концесію або лізинг (оренду) концесієдавцю або лізингодавцю (орендодавцю), крім переданого у фінансовий лізинг;
нарахування та сплати процентів або комісій у складі орендного (лізингового) платежу у межах договору фінансового лізингу;	нарахування та сплати процентів або комісій у складі орендного (лізингового) платежу у межах договору фінансового лізингу;
передачі майна в заставу (іпотеку) позикодавцю (кредитору) та/або в забезпечення іншої дійсної вимоги кредитора, повернення такого майна із застави (іпотеки) його власнику після закінчення дії відповідного договору, якщо місце такої передачі (повернення) знаходиться на митній території України;	передачі майна в заставу (іпотеку) позикодавцю (кредитору) та/або в забезпечення іншої дійсної вимоги кредитора, повернення такого майна із застави (іпотеки) його власнику після закінчення дії відповідного договору, якщо місце такої передачі (повернення) знаходиться на митній території України;
Відсутнє.	передачі майна у довірчу власність, як способу забезпечення виконання зобов'язання, повернення такого майна із довірчої власності довірчому засновнику, якщо місце такої передачі (повернення) знаходиться на митній території України;
грошових виплат основної суми консолідованого іпотечного боргу та процентів, нарахованих на неї, об'єднання та/або купівлі (продажу) консолідованого іпотечного боргу, заміною однієї частки консолідованого іпотечного боргу на іншу, або поверненням (зворотним викупом) такого консолідованого іпотечного боргу відповідно до закону резидентом або на його користь;	грошових виплат основної суми консолідованого іпотечного боргу та процентів, нарахованих на неї, об'єднання та/або купівлі (продажу) консолідованого іпотечного боргу, заміною однієї частки консолідованого іпотечного боргу на іншу, або поверненням (зворотним викупом) такого консолідованого іпотечного боргу відповідно до закону резидентом або на його користь;
Стаття 197. Операції, звільнені від оподаткування	Стаття 197. Операції, звільнені від оподаткування
<...>	<...>
197.12. Звільняються від оподаткування операції банків та інших фінансових установ з постачання (продажу, відчуження іншим способом) майна, що передане фізичними особами, а також суб'єктами підприємницької діяльності - приватними підприємцями та іншими особами, які не є платниками податку, у заставу, у тому числі іпотеку, та на яке було звернено стягнення.	197.12. Звільняються від оподаткування операції банків та інших фінансових установ з постачання (продажу, відчуження іншим способом) майна, що передане фізичними особами, а також суб'єктами підприємницької діяльності - приватними підприємцями та іншими особами, які не є платниками податку, у заставу, у тому числі іпотеку, та на яке було звернено стягнення, а також операції із встановлення довірчої власності, як способу забезпечення виконання зобов'язання.
Звільняються від оподаткування операції банків та інших фінансових установ з постачання майна, набутого ними у власність	Звільняються від оподаткування операції банків та інших фінансових установ з постачання майна, набутого ними у власність

внаслідок звернення стягнення на таке майно. Звільнення від оподаткування стосується тієї частини вартості майна, за якою воно було набуто у власність в рахунок погашення зобов'язань за договором кредиту (позики).	внаслідок звернення стягнення на таке майно. Звільнення від оподаткування стосується тієї частини вартості майна, за якою воно було набуто у власність в рахунок погашення зобов'язань за договором кредиту (позики).
<...>	<...>
Стаття 298. Порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування, або відмови від спрощеної системи оподаткування	Стаття 298. Порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування, або відмови від спрощеної системи оподаткування
298.1. Порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування платниками єдиного податку першої - третьої груп здійснюється відповідно до підпунктів 298.1.1 - 298.1.4 цієї статті.	298.1. Порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування платниками єдиного податку першої - третьої груп здійснюється відповідно до підпунктів 298.1.1 - 298.1.4 цієї статті.
298.1.1. Для обрання або переходу на спрощену систему оподаткування суб'єкт господарювання подає до контролюючого органу заяву.	298.1.1. Для переходу на спрощену систему оподаткування суб'єкт господарювання подає до контролюючого органу заяву.
Заява подається за вибором платника податків, якщо інше не передбачено цим Кодексом, в один з таких способів:	Заява подається за вибором платника податків, якщо інше не передбачено цим Кодексом, в один з таких способів:
1) особисто платником податків або уповноваженою на це особою;	1) особисто платником податків або уповноваженою на це особою;
2) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;	2) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
3) засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством;	3) засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством;
4) державному реєстратору як додаток до реєстраційної картки, що подається для проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи - підприємця з урахуванням вимог пункту 291.5 статті 291 цього Кодексу. Електронна копія заяви, виготовлена шляхом сканування, передається державним реєстратором до контролюючого органу одночасно з відомостями з реєстраційної картки на проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи - підприємця згідно із Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців".	Виключено.
Відеутіс.	Обрання спрощеної системи оподаткування здійснюється шляхом зазначення про це у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію

	фізичної особи підприємцем, поданої державному реєстратору з урахуванням вимог пункту 291.5 статті 291 цього Кодексу.
Відсутнє.	У разі, якщо у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи, заяві про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем було зазначено про бажання бути зареєстрованим у якості платника податку та одночасно про обрання спрощеної системи оподаткування, умови якої виключають можливість бути платником податку, розгляд контролюючим органом відповідних документів зупиняється в частині, яка стосується реєстрації особи як платника відповідного податку.
298.1.2. Зареєстровані в установленому порядку фізичні особи - підприємці, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, вважаються платниками єдиного податку з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому відбулася державна реєстрація.	Виключено.
Зареєстровані в установленому законом порядку суб'єкти господарювання (новостворені), які протягом 10 днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, яка не передбачає сплату податку на додану вартість, вважаються платниками єдиного податку з дня їх державної реєстрації.	Виключено.
<...>	<...>

Перший віце-прем'єр-міністр
України – Міністр економічного
розвитку і торгівлі України

Степан КУБІВ

_____ 2017 р.

**Аналіз регуляторного впливу
до проекту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу
України щодо поліпшення інвестиційного клімату в Україні»**

I. Визначення проблеми

На сьогодні, процедура реєстрації осіб платниками ПДВ або обрання ними спрощеної системи оподаткування є складною, обтяжливою та такою, що призводить до значних часових та фінансових витрат суб'єктів господарювання, а також до порушення їх прав та законних інтересів.

Щодо складності процедури реєстрації осіб платниками ПДВ або обрання ними спрощеної системи оподаткування.

Згідно статті 183 Податкового Кодексу України (далі – *ПК України*), для реєстрації платником податку на додану вартість (далі – *ПДВ*) необхідно подати до контролюючого органу відповідну реєстраційну заяву. Проте, форма цієї заяви¹ є занадто складною та незрозумілою, а також нерозрахованою на реєстрацію платниками ПДВ щойно зареєстрованих підприємств чи фізичних осіб-підприємців.

Наприклад, в реєстраційній заяві платника ПДВ заявнику необхідно зазначити норми і пункти статей ПК України, що становлять причини реєстрації платником податку на додану вартість або критерії, за якими особа відповідає вимогам Розділу V ПК України. Такий пункт заяви зумовлює додаткові часові затрати і витрати на юридичну допомогу для суб'єкта господарювання. До того ж, форма заяви не передбачає випадків, при яких платником ПДВ реєструється новостворений суб'єкт господарювання, який ще не здійснює жодних операцій та не переходить на іншу систему оподаткування.

Такі ж проблеми виникають при обранні спрощеної системи оподаткування. У формі заяви про застосування спрощеної системи оподаткування² йдеться про *перехід (пункт 8 заяви)* або *переведення (пункт 5.1 заяви)* суб'єктів господарювання на спрощену систему оподаткування, але не про обрання новоствореними суб'єктами господарювання спрощеної системи оподаткування.

Щодо додаткових фінансові та часових витрат на реєстрацію платником ПДВ або на обрання спрощеної системи оподаткування

Відповідно до статті 183.9 ПК України, контролюючий орган зобов'язаний протягом трьох робочих днів після надходження реєстраційної заяви до контролюючого органу внести до реєстру платників податку запис про реєстрацію такої особи як платника податку.

¹ Форма №1-ПДВ, затверджена наказом Міністерства фінансів України «Про затвердження Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість» від 14.11.2014 № 1130.

² Затверджена наказом Міністерства фінансів України від 20.12.2011 № 1675.

Такий строк є занадто тривалим, якщо взяти до уваги, що Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» передбачає можливість подання заяви про реєстрацію платником ПДВ або заяви про обрання спрощеної системи оподаткування під час державної реєстрації створення юридичної особи або реєстрації фізичної особи підприємцем.

Однак цей механізм не працює належним чином: суб'єкту господарювання часто необхідно безпосередньо звернутися до органу Державної фіскальної служби України (далі – орган ДФС України) із заявою про реєстрацію платника ПДВ або про обрання спрощеної системи оподаткування. Така ситуація зумовлює виникнення у суб'єкта господарювання додаткових часових (вивчення законодавства, підготовка заяви, відвідування органу ДФС України) та фінансових затрат (оплата роботи працівників або юридичних консультантів).

Щодо порушення прав і законних інтересів суб'єктів господарювання.

Зазначені недоліки процедури реєстрації платника ПДВ або обрання спрощеної системи оподаткування створює підґрунтя для безпідставних відмов органів ДФС України у реєстрації платниками ПДВ або в обранні спрощеної системи оподаткування, незважаючи на відсутність належних правових підстав для цього.

При цьому процедура реєстрації платником ПДВ новоствореного підприємства або фізичної особи, щойно зареєстрованої у якості підприємця, може бути надзвичайно простою та прозорою, оскільки єдиною підставою для відмови у такій реєстрації може бути лише одночасне бажання заявника бути зареєстрованим платником ПДВ та обрання ним спрощеної системи оподаткування, умови якої виключають можливість бути платником ПДВ. Перевірка наявності або ж відсутності такої підстави не потребує спеціальних знань та може бути здійснена як державним реєстратором, так і програмним забезпеченням, яке може не допускати одночасне обрання двох непеєднаних систем оподаткування.

З метою вирішення зазначених вище проблем Міністерством економічного розвитку і торгівлі (далі – Мінекономрозвитку) підготовлено проект Закону. Проект Закону, зокрема, розроблений з метою дерегуляції господарської діяльності та розвитку підприємництва, поліпшення умов ведення бізнесу шляхом усунення надмірного навантаження при оформленні статусу платника ПДВ або при обранні ним спрощеної системи оподаткування.

Питання реєстрації платника ПДВ або обрання спрощеної системи оподаткування чинить вплив на такі групи:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни		+
Держава	+	

Суб'єкти господарювання,	+	
У тому числі суб'єкти малого підприємництва	+	

Проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки відповідне питання належить до сфери публічного права і можливість використання ринкових механізмів виключена.

II. Цілі державного регулювання

Проект Закону розроблено з метою досягнення таких цілей державного регулювання:

вдосконалення процедури реєстрації платниками ПДВ та обрання спрощеної системи оподаткування, з метою її спрощення та більшої прозорості; зменшення фінансових та часових витрат суб'єктів господарювання на реєстрацію платником ПДВ або обрання спрощеної системи оподаткування; унеможливлення випадків відмови органами фіскальної служби новоствореному суб'єкту у добровільній реєстрації платником ПДВ.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
<i>Альтернатива 1</i> (залишення наявної ситуації без змін)	Залишення процедури набуття статусу платника ПДВ або обрання спрощеної системи оподаткування при державній реєстрації без змін.
<i>Альтернатива 2</i> (прийняття проекту Закону)	Вдосконалення змісту заяви про державну реєстрацію створення юридичної особи або державну реєстрацію фізичної особи підприємцем таким чином, щоб вона містила відмітку про обрання спрощеної системи оподаткування або про реєстрацію платником ПДВ. Зменшення строку реєстрації платника ПДВ або платників єдиного податку до одного робочого дня після дня надходження відомостей, передача яких забезпечена технічним адміністратором. Виключення права органу ДФС України відмовити в добровільній реєстрації платника ПДВ.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
<i>Альтернатива 1</i> (залишення наявної ситуації без змін)	Не передбачаються.	Витрати для держави передбачаються в межах коштів, передбачених в межах коштів для фінансування органів ДФС та

		відповідний бюджетний період.
<i>Альтернатива 2</i> (прийняття проекту Закону)	Не передбачаються.	Витрати для держави передбачаються в межах коштів, передбачених для фінансування відповідних функцій органів, які здійснюють державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, на відповідний бюджетний період.

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян: регулювання не впливає на інтереси громадян.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання*

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць*	Відомості відсутні	Відомості відсутні	Відомості відсутні	Відомості відсутні	Відомості відсутні
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	Відомості відсутні	Відомості відсутні	Відомості відсутні	Відомості відсутні	Відомості відсутні

*Регулювання стосуватиметься в першу чергу новостворюваних суб'єктів господарювання, кількість яких у цьому випадку можливо лише спрогнозувати, беручи до уваги статистичні дані за попередній рік.

Для розрахунку вигод і витрат суб'єктів господарювання за основу взято показник приросту суб'єктів господарювання за 2015 рік, а саме:

у 2015 році кількість суб'єктів господарювання зросла на 42 157 (порівняно з 2014 роком³), з них кількість малих підприємств збільшилася на 3 216, фізичних осіб-підприємців – на 39 718.

В цілому, питома вага суб'єктів малого підприємництва серед загальної кількості суб'єктів господарювання складає 90%.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
<i>Альтернатива 1</i> (залишення наявної ситуації без змін)	Відсутні	Витрати на ознайомлення з положеннями регуляторного акта – 30 грн. (вартість 1 год. роботи спеціаліста, із розрахунку середньомісячної заробітної

³ У 2014 році в Україні діяло 1932161 суб'єктів господарювання, у 2015 році – 1974318. Дані з сайту Державної служби статистики України : <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

		<p>плати по Україні за 2015 рік – 5 230 грн⁴), витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо) – 20 грн., витрати на підготовку заяви про отримання статусу платника ПДВ або заяви про обрання спрощеної системи оподаткування – 60 грн. (2 год. роботи спеціаліста), витрати на відвідування органу ДФС України (додатково до відвідування державного реєстратора) для подання заяви – 60 грн. (2 год. роботи спеціаліста). Фінансові витрати одного суб'єкта господарювання становлять – 170 грн. Фінансові витрати суб'єктів господарювання загалом, складають – 7 166 690 грн.(170X42157). Часові витрати - від 5 год.</p>
<p><i>Альтернатива 2</i> (прийняття проекту Закону)</p>	<p>Можливе зменшення часових затрат на підготовку відповідної заяви.</p>	<p>Витрати на ознайомлення з положеннями регуляторного акта – 30 грн. (вартість 1 год. роботи спеціаліста, із розрахунку середньомісячної заробітної плати по Україні за 2015 рік – 5 230 грн), витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо) – 20 грн., витрати на підготовку заяви про державну реєстрацію – 30 грн. (1 год. роботи спеціаліста), витрати на відвідування органу ДФС України для добровільної реєстрації платником або державного реєстратора] для подання заяви – 30 грн. (1 год. роботи спеціаліста). Прогнозуються: фінансові витрати одного суб'єкта господарювання</p>

⁴ Середня заробітна плата за регіонами за місяць у 2015 році – 5230 грн. Дані з сайту Державної служби статистики України : https://ukrstat.org/uk/operativ/operativ2015/gdn/reg_zp_m/reg_zpml5_u.htm.

		– 110 грн; часові витрати- від 3 год. Прогнозовані фінансові витрати суб'єктів господарювання загалом, – 4 637 270 грн.(110X42157).
--	--	---

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Враховуючи вищенаведені позитивні та негативні сторони альтернативних способів досягнення мети, доцільно прийняти розроблений проект Закону.

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
<i>Альтернатива 1</i> (залишення наявної ситуації без змін)	1	Ця альтернатива не вирішує проблеми, що існують в сфері реєстрації платників ПДВ або платників, що обирають спрощену систему оподаткування.
<i>Альтернатива 2</i> (прийняття проекту Закону)	4	Відсутність необхідності заповнювати додаткові заяви повністю вирішує проблему складності та недосконалості процедури реєстрації платника ПДВ або обрання спрощеної системи оподаткування новоствореним суб'єктом господарювання. Прийняття проекту Закону також: (а) скоротить час реєстрації (до одного робочого дня після дня надходження відомостей, передача яких забезпечена технічним адміністратором), та (б) зменшить витрати суб'єктів господарювання, оскільки зникне потреба витратити додатковий час та кошти на підготовку заяви про реєстрацію платника ПДВ або про обрання спрощеної системи оподаткування, а також зникне необхідність додатково відвідувати органи ДФС України.

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
<i>Альтернатива 2</i> (прийняття проекту Закону)	Для держави вигода не передбачається. Для суб'єктів господарювання	Зменшення витрат для суб'єктів господарювання. Не передбачає зміни витрат для держави.	Вирішує проблеми недосконалості складності процедури реєстрації платників ПДВ або обрання

	підсумкова вигода становить 2 529 420 грн.		спрощеної системи оподаткування. Зменшує витрати суб'єктів господарювання, скорочує строк реєстрації, унеможлиблює відмову органу ДФС України при добровільній реєстрації платником ПДВ.
<i>Альтернатива 1 (залишення наявної ситуації без змін)</i>	Відсутні вигоди для держави та суб'єктів господарювання.	Суттєві додаткові часові та фінансові затрати часу для суб'єктів господарювання.	X

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
<i>Альтернатива 2 (прийняття проекту Закону)</i>	Вирішує проблеми недосконалості і складності процедури реєстрації платників ПДВ або обрання спрощеної системи оподаткування. Зменшує витрати суб'єктів господарювання, скорочує строк реєстрації, унеможлиблює відмову органу ДФС України при добровільній реєстрації платником ПДВ.	Відсутній
<i>Альтернатива 1 (залишення наявної ситуації без змін)</i>	Залишає ситуацію без змін.	X

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Механізм, покладений в основу проекту Закону, передбачає:

- впровадження процедури обрання спрощеної системи оподаткування або реєстрації платником ПДВ шляхом проставлення відмітки у заяві про державну реєстрацію створення юридичної особи або державну реєстрацію фізичної особи підприємцем;

- перенесення перевірки можливості реєстрації платником ПДВ або обрання спрощеної системи оподаткування на етап державної реєстрації створення юридичної особи або державної реєстрації фізичної особи підприємцем;

- виключення права органу ДФС України відмовити новоствореному суб'єкту в добровільній реєстрації платником ПДВ;

- реєстрація платником ПДВ або обрання спрощеної системи оподаткування здійснюватиметься не пізніше наступного робочого дня після дня надходження відомостей, передача яких забезпечена технічним адміністратором відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань».

Прийняття проекту Закону забезпечить досягнення визначених цілей та сприятиме удосконаленню процедури реєстрації платників ПДВ та платників єдиного податку в Україні.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Можливість виконання вимог регуляторного акта оцінюється як висока, оскільки ресурси, які необхідні для запровадження регулювання, наявні у відповідних органів державної влади.

Регулювання стосуватиметься в першу чергу новостворюваних суб'єктів господарювання, кількість яких можливо лише спрогнозувати, беручи до уваги статистичні дані за попередній рік. Оцінка можливих вигод і витрат суб'єктів господарювання проведена у Розділі III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей.

Державне регулювання за проектом Закону не передбачає утворення нового державного органу або нового структурного підрозділу діючого органу.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Враховуючи його актуальність, проект Закону набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування та діє безстроково.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Основними показниками результативності проекту Закону є:

- 1) кількість зареєстрованих новостворених суб'єктів господарювання в Україні;
- 2) кількість зареєстрованих платників ПДВ в рамках державної реєстрації юридичних та фізичних осіб-підприємців;
- 3) кількість зареєстрованих платників ПДВ (добровільна реєстрація) органами ДФС України.

Іншими показниками результативності регуляторного акта є:

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта, – надходження не передбачаються;

кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дія акта, – не обмежується;

розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта, – для

фізичних осіб відсутні, а суб'єкт господарювання, який виявить бажання отримати статус платника ПДВ або обрати спрощену систему оподаткування, повинен буде витратити 110 грн. та 3 год. робочого часу.

Рівень поінформованості суб'єктів господарювання з основних положень акту – вище середнього. Акт після прийняття буде розміщено на веб-сайтах Державної фіскальної служби України і Верховної Ради України.

ІХ. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Базове відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися до дня набрання чинності цим актом шляхом збору пропозицій та зауважень, а також їх аналізу.

З метою оцінки ступеня досягнення цим актом визначених цілей, повторне відстеження результативності планується здійснити через рік після набуття ним чинності, в результаті якого відбудеться порівняння показників базового та повторного обстеження. У разі виявлення неврегульованих та проблемних питань шляхом аналізу значень показників дії цього акта, ці питання будуть врегульовані шляхом внесення відповідних змін.

Періодичне відстеження здійснюватиметься раз на три роки, починаючи з дня виконання заходів з повторного відстеження. Значення встановлених показників результативності акта будуть порівнюватися із значеннями аналогічних показників, що встановлені під час повторного відстеження.

Для проведення відстеження результативності регуляторного акта буде використовуватись статистичний метод, що передбачає використання статистичних даних.

Опитування цільових груп та залучення наукових установ для проведення відстеження результативності регуляторного акта не передбачаються.

**Перший віце-прем'єр-міністр
України – Міністр економічного
розвитку і торгівлі України**

_____ 2017 р.

Степан КУБІВ